

عنوان مقاله:

بررسی اثرگذاری استفاده از راهبردهای خودرأهبری در بهبود فرآیند های یاددهی و یادگیری دانش آموزان مقطع ابتدایی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات خانواده و مدرسه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

ام البنین عالی - لیسانس ادبیات فارسی

ژیلا بهلول زاده دوبران - لیسانس آموزش ابتدایی

مهديه كنعانی - فوق لیسانس مدیریت دولتی

خلاصه مقاله:

یادگیرندگان خودرأهبر، مالکان و مدیران مسول فرآیند یادگیری خود هستند، این قبیل افراد از مهارت های لازم برای دسترسی و پردازش اطلاعات مورد نیاز خود برای مقصود و هدف خاص برخوردارند. پژوهش های انجام شده در حیطه های آموزش بزرگسالان، آموزش فراگیران تیزهوش و یادگیری شبکه - محور و یادگیری از راه دور، موید این است که خودرأهبری در یادگیری مفید می باشد. متفکران عرصه تعلیم و تربیت جهت دستیابی به معنایی دقیق تر از خود رأهبری یادگیری از واژه ای تحت عنوان فراشناخت استفاده می نمایند، که این واژه معنایی تازه به خودرأهبری یادگیری بخشیده و آن را از دریچه ای نو مورد بحث قرار می دهد، فراشناخت، که حوزه اندیشه گری نوینی می باشد، به معنای تفکر درباره تفکر است و ترکیبی از نظارت و خودتنظیم کنندگی فرآیندهای فکری می باشد. فراشناخت، موتوری است که خودرأهبری را به حرکت در می آورد. فراشناخت به معنای توانایی فردی به واکنش، فهمیدن و شاهد یادگیری شخصی خویش می باشد. آگاهی فراشناختی، مشتمل بر تعیین هدف، نظارت، خودارزشیابی و تنظیم در خلال فرآیندهای اندیشیدن و نوشتن در هنگام مطالعه و انجام تکالیف است. مربیان بزرگ، تفکر را مبنا و اساس آموزش قرار داده اند و رشد استعداد تفکر را هدف عمده موسسات تربیتی تلقی می کنند و یکی از مهارت های اساسی تفکر، مهارت حل مساله است. بنابر این مهم این پژوهش با هدف بررسی اثرگذاری استفاده از راهبردهای خودرأهبری در بهبود فرآیند های یاددهی و یادگیری دانش آموزان مقطع ابتدایی انجام یافته است.

کلمات کلیدی:

خودرأهبری، سبک یادگیری، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1874327>

